

[Villemoes.]

Ferie, og de Tal, som det ærede Medlem nævnte, er selvsagt rigtige. Men jeg vil dog vove at paastaa, at netop paa dette Omraade har de allersidste Aaringer bragt en rivende Udvikling, der i øvrigt ogsaa efter min Mening var paakrævet. Det varede meget længe, inden denne Sag kom saadan paa Gled, at der blev et virkelig betragteligt Tal af Arbejdere, Funktionærer og Medhjælpere, som kunde faa Ferie. Men allerede nu er man oppe derpaa, og de store Arbejderorganisationer har jo dog saa stor Magt, at man gennem dem ganske anderledes kunde komme godt og sundt fremad end ved at lade Lovgivningen beskæftige sig med dette Spørgsmaal paa en saadan Maade, at der foretages Indgreb. Det har været saadan i de sidste Aaringer i alt Fald, synes jeg, at man har kunnet være tilfreds med den Linie, der er blevet fulgt, og jeg tror, at man udmærket kunde have fortsat paa denne Maade uden Lovgivningens Indgreb.

Jeg vil mene, at det kan kaldes at skyde over Maalet, hvis dette Lovforslag vedtages i de nærmeste Dage. Det er et Udslag af, at Lovgivningen her er ved at gaa noget over Gevind. For øvrigt maa jeg spørge, om den højtærede Socialminister kan sympatisere med, at et saadant Lovforslag paa et, jeg kan vel godt sige i og for sig nyt Omraade, her i det høje Landsting, hvor vi jo ogsaa har den Ære at tælle den højtærede Socialminister blandt Medlemmerne, skal vedtages omgaaende efter Forelæggelsen her i Dag. Det maa vel formodes, at vi befinder os i de allersidste Dage af Rigsdagssamlingen, og hvis den højtærede Minister ønsker sit Lovforslag færdigbehandlet i denne Samling, vil det faktisk være ensbetydende med, at Landstinget kun har et af to at gøre, nemlig enten vedtage Lovforslaget eller forkaste det. Om nogen Udvalgsbehandling af praktisk Betydning vil der altsaa ikke kunne blive Tale. Derfor tillader jeg mig at rette det Spørgsmaal til den højtærede Socialminister, om Ministeren og hans Partier har Ønske om, at der levnes Landstinget er rimelig Tid til saglig Behandling af Lovforslaget i et Udvalg.

Jeg har ikke noget Ønske om ved denne Lejlighed at gaa i Enkeltheder med Hensyn til Lovforslagets 10 Paragraffer. Den højtærede Socialminister har jo gennemgaaet Lovforslaget og ogsaa henvist til Betænkningen fra Folketinget og de Bilag, der fulgte dermed; der er derfor, som det hele ligger, ikke nogen Anledning for mig til at komme ind paa Betragtninger angaaende de

enkelte Paragraffer. Men jeg vil dog gerne fremdrage en enkelt Ting. Ved dette Lovforslag ønsker man ogsaa at give Ferie til Løsarbejdere, Sæsonarbejdere, Arbejdere inden for Bygningsindustrien, inden for Teglværksindustrien, inden for Tørveindustrien. Paa Trods af de vanskelige Forhold i vort Land, den ringe Beskæftigelse, der er, og de mange, som ikke er beskæftigede, ønsker man ved denne Lov at knæsette, at disse ofte akkordlønnede Sæsonarbejdere obligatorisk skal holde Ferie mellem 2. Maj og 30. September, netop den Tid, hvor der dog kunde være nogen Formodning om, at der vil være Arbejde. De skal oven i Købet holde Ferie i Sammenhæng. Jeg vil dog mene, at den højtærede Socialminister her paatager sig et ikke helt lille Ansvar, og jeg tror, der er Mulighed for, at den højtærede Minister ved disse Bestemmelser slaar visse Ting i Stykker. Er den højtærede Socialminister klar over, at Leveudgifterne under det Ministerium, som Ministeren er et stærkt Medlem af, er steget saaledes i vort Land, at de mange Overenskomster, der nu er sluttet, indeholder stigende Lønninger til Dækning af Arbejdernes stigende Udgifter, og at dette Lovforslag f. Eks. for Akkordarbejdere giver 4 pCt. mere i Lønudgifter, altsaa i forøgede Driftsudgifter for Erhvervene? Jeg hørte udmærket godt den højtærede Socialminister udtale for lidt siden, at der kunde ventes Politi paa Arbejderne, dersom de tog Arbejde i Ferietiden, deres Løn vilde ikke stige, og dette kan jeg godt forstaa er rigtigt i Henhold til Loven. Men at Udgifterne for Erhvervene kan gaa opad af denne Grund, kan den højtærede Minister næppe benægte. Og jeg kan selv besvare Spørgsmaalet, nemlig derhen, at selvfølgelig er den højtærede Minister klar derover. Men vi maa alle gøre os klart, at dette er en Fortsættelse af den sædvanlige Svikmølle: højere Lønninger, højere Priser, højere Lønninger o. s. v., o. s. v. Den Vej betræder vi i vort Land under Ledelse af Ministeriet hver eneste Dag. Nu kan man sige — og det siger jeg —, at der er Erhverv her i Landet, som ikke er i Stand til at flytte Udgiftsforøgelsen over paa Forbrugerne. Det er de eksporterende Erhverv, enten det nu gælder Landbrugseksporterhvervet eller Industrieksporterhvervet eller Fiskeri-eksporterhvervet eller Søfarten. Her er et alvorligt Spørgsmaal, som den høje Regering burde have sin Opmærksomhed henvendt paa paa en helt anden Maade, end den til Dato har haft det. Disse Erhverv konkurrerer med Udlandet, og deres Indtjeningsmuligheder her i Landet kan, selvsagt,